

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — —
Negyedévre . . . 2 — 50
Egy óra . . . — — 85
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Jog és méltányosság.

Pécs, 1898. augusztus 23.

A rendelkezési alap egyik kiváló elődije, a könyvatos „Pester Correspondenz“, a melynek főfeladata a vidéki kormánypárti ujságokat a mindenkori kormánynak tömjénező cikkelyekkel ellátni, tegnap a fenti cím alatt „illetékes forrásokból meritett értesülései alapján“ írja, hogy Bánffy báró „e nagyszabású, zseniális államférfiu“ elejétől fogva nagy súlyt helyezett arra, hogy a monarchia két állama közt, a gazdasági érdekközösségnek megfelelőleg, oly kiegyezés jöjjön létre, mely békés és reális alapon biztosítsa mindkét állam népeinek gazdasági érdekeit és fejlődését.

A kormánypárti sajtó mindig az ellenzék, különösen pedig a függetlenségi pártot gyanúsítja azzal, hogy elérhetetlen utópiákat hajszol, s ime most ő állít oda a nemzet elé egy utópiát, mint a kormány politikai végcélját: oly kiegyezés létesítését Ausztriával, a mely biztosítsa mindkét állam gazdasági érdekeit és fejlődését. Lesz-e vajjon államférfiu, ha mégoly zseniális is, aki ezt nyelbe ütni képes lenne. Hisz akkor mindenekelőtt igazsággá kellene átválttatni azt a nagy hazugságot, hogy az iparos Ausztria és a földművelő Magyarország gazdasági érdekei azonosak, mert csak így lehetne ezeket egyenlőképen megóvni.

De hát a mi gazdasági érdekeink ép oly ellentétesek Ausztria gazdasági érdekeivel, mint a kecske, meg a káposzta érdeke s államférfiaink három évtizedet meghaladó idő óta mégis minndig kecske-káposzta politikát folytatnak; ráfogják, hogy a káposztának legfőbb érdeke az, hogy a kecske fölfalja, persze mert tudják, hogy ha ezt a hazugságot meggyőződésük gyanánt nem is hirdetnék, azért a kecske mégis csak megenné a káposztát, inkább azzal nyugtatják meg tehát a lelkiismeretüket, hogy a káposzta csak rendeltetését teljesíti, ha a kecske által felfalja magát, így legalább kibujni vélnek a feleletre vonás alól, hogy a gondjukra bizott káposztát jobban meg nem őrizték a pusztulás elől.

De bármennyire hirdessék is Ausztriával való érdekközösségünket, ennek hazug volta a legkisebb megpróbáltatásnál mégis rögtön kiszül, mert minden egyeztetési kísérletnél előáll az érdekközösség, a minek minden őszinte és komoly egyezkedő félnél az lenne az eredménye, hogy azok nem folytatnák tovább az egyezkedést, mert hasztalan egyeztetik a tüzet, meg a vizet, azok közösségben meg nem férnek egymással s ha erre erőszakkal kényszerítik őket, ez csak egyiknek vagy a másiknak a feláldozásával sikerülhet.

S mivel ez olyan igazság, a mit még kormánypárti csűrös-csavarással sem lehet agyonütni, fordítanak egyet az érdekközösség köpönyegén s előrántják a méltányosságot, mely a velünk egyezkedni kényszerült Ausztria érdekeinek védelmét is kötelességünké teszi. Így keletkezik aztán az a nyakatekert kormánypárti abszurdum, hogy folytatunk olyan egyezkedést, a melyben az egyik szerződő fél gondosan őrködik a fölött, hogy kár ne essék valahogy — az ellenfél érdekeiben.

Nekünk törvény szerint jogunk van önálló gazdálkodáshoz, ha a közös gazdálkodásra nézve akár azért, mert érdekeinknek nem felel meg, akár azért, mert a másik fél nem teljesíti az egyezkedésre előírt törvényes feltételeket, megegyezni nem tudnánk. Sem érdekünk, sem kötelességünk nem parancsolja tehát, hogy a másik fél hibájából dűlőre jutni nem tudó kiegyezést minden áron ráerőszakoljuk ellenfelünkre, csak azért, mert annak érdeke a közös gazdálkodást megköveteli.

Azt mondja a „Pester Correspondenz“, hogy a kiegyezési válság megszűnése nemcsak Ausztriának és Magyarországnak, de a monarchia nagyhatalmi állásának is érdeke. Nos hát ebben igaza van, csak abban téved, ha azt hiszi, hogy a kiegyezési válságot csak a kiegyezés erőszakolásával lehet megszüntetni. Van ennek más, még pedig sokkal természetesebb s így megnyugtatóbb módja is, s ez a törvény rendelkezésének szigorú betartása, a mire maga Bánffy báró utalt az országgyűlésen múlt évi december 22-én tartott s a „Pester Correspondenz“ által is idézett beszéd-

ben is, a mikor kijelentette, hogy a méltányosságból javasolt provizorium nem zárja ki azt, hogy ha nem sikerül záros határidő alatt az ország érdekeinek szem előtt tartásával intézkednünk úgy, hogy szerződéses állapotot teremthessünk, a külön vámterületet is felállítsuk.

Nos, azt már senki kétségbe nem vonja, hogy a vámszövetségre vonatkozó szerződéses állapotot a kitűzött záros határidő alatt nem létesíthetjük a törvényben előírt módon, vagyis Ausztria alkotmányos hozzájárulásával: mi áll tehát még utjában a miniszterelnök által kilátásba helyezett konzekvencia levonásának, mért nem érvényesíthetjük a különválásra törvényesen biztosított s egyszer méltányosságból már felfüggesztett jogunkat?

Erre a kérdésre a „Pester Correspondenz“ azzal felel meg, hogy azért, mert a latin közmondás szerint „summum jus, summa injuria.“ De hát kire nézve volna jogunk érvényesítése injuria? Ránk semmi esetre, Ausztria pedig maga kényszerít minket a további egyezkedési kísérletek abbahagyására s így injuriáról nem panaszkodhatik, mert van ám egy másik latin közmondás is, a mely úgy szól, hogy „volenti non fit injuria.“

De hát abban a kutya-macska házaságban, a melybe minket Ausztriával belekényszerítettek, a mi jogaink rögtön jogtalansággá válnak, mihelyt azokkal Ausztriára való tekintet nélkül élni akarunk. Alkotmányos szabadságunk törvényes biztosítékai csak csillogó játékszerek, a melyeket elzárnak előlünk, ha nem hajlunk meg föltétlenül a Bécsben dédelgetett öszbirodalmi eszme előtt. Jogunk nem azért van, hogy éljünk is vele, hanem hogy legyen mit föláldoznunk, ha arról van szó, hogy föltétlenül lojalitásunkat bebizonyítsuk.

Mert Magyarország törvényes önállósága azok előtt a bécsi körök előtt még mindig rebellis eszme, aki tehát ehhez való jogunkat érvényesíteni is akarja, az lázadó, akinek ott ajtót mutatnak.

De hát akkor a mi államférfiaink legalább töltsenek tiszta bort a pohárba s ne mondják, hogy Magyarország érdeke kívánja a különválásra nézve törvénybeiktatott jo-

A század legnagyobb csodája!!

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Bpesti és Bécsi bevásárlásomról visszaérkeztem, ismét sikerült egy áruraktárt

bámulatós olcsó árban megvenni,

mely a következő cikkekből áll, ugymint: divatos ruhakelme, sima és mintázott ternó, voil de lain, francia Brocat, Batist, atlasz-

satin, Levantin, kreton, francia mosó parget, kanavász, nankin, Chiffon, rumburgi és hollandi creász, czérna vászon, szőnyeg, szövet és csipke-függöny, ágyterítő, különféle damast árúk, valamint sok más cikket és ezeket míg a raktár tart, 75%-el a szokott áraknál olcsóbban, **majdnem ingyen** fogom elárusítani.

Felkérem a venni szándékozó közönséget, ezen ritka alkalmat ne mulaszták el és szükségletüket mielőbb fedezni sziveskedjenek.

Kiváló tisztelettel

Lówy Miksa

rőfös és divatáru kereskedése a „Szarvashoz“ Pécsset, Irgalmasok-u. 6. sz.

gunk érvényesítését, hanem vallják be, hogy Bécsben utilaput kötnének a talpukra, ha ezt követelnék. Csak hogy a hatalom polcán ülők kétszínű játékot űznek mindkét irányban, mikor felfelé úgy informálnak, hogy a nemzet irtózik jogának érvényesítésétől, lefelé pedig azt hangoztatják, hogy legfelsőbb helyről a jog helyett a méltányosság gyakorlását kívánják.

A Kerékpáros-Szövetség nálunk.

Pécs, 1898. aug. 23.

A »Magyar Kerékpáros-Szövetség« jövő hó 4-én tartja ez évi tanácsulását Pécsen.

A pécsi Bicycle-Club ez alkalommal nagy vendégszeretettel készül fogadni a kerékpárosokat s kerékpárversenyeket is rendez.

Az egész kerékpáros ünnepekre vonatkozólag a következőket közli a pécsi Bicycle-Club választmánya.

I. Meghívás Pécsre.

A választmány az alábbi megleghangu levelet küldte szét, a szövetségnek Pécsen tartandó tanácsulása alkalmából, a szövetség tagjaihoz:

»Sporttársak!

A »Magyar Kerékpáros-Szövetség« szeptember hó 4-én Pécsen tartja ez évi tanácsulását.

Az Adriától a Kárpátokig hangzik a kerékpáros jelszó: fel Pécsre!

Szövetségi Egyletek! Kedves Sporttársaink! Midőn e helyütt a szöv. tanácsulás tiszteletére rendezendő ünnepeink sorozatát közölnök, azon hő reményünknek adunk kifejezést, hogy Titeket Pécsen üdvözölhetni szerencsénk lesz.

Kelt Pécsen, 1898. augusztus hó. Sporttársi tisztelettel a Pécsi Bicycle Club választmánya.

II. Ünnepi sorrend:

1898. szept. hó 3-án. A vendégek fogadtatása és elszállásolása.

Esti 8 órakor diszeloadás a pécsi nemzeti színházban ének és kerékpáros műsorral.

1898. szept. hó 4-én. Reggeli 1/2,9 órakor a tanácsulás kezdete Pécs szab. kir. város tanácstermében.

Délelőtt 10 órakor gyülekezés a dijkörzöhoz a Buzatéren. 1/2,11 órakor a dijkörzö bevonulása a városba, a Kossuth Lajos-utcán,

Király-utcán a Széchenyi-térre, onnan a Ferenciek-, Gyár- és Országut-utcákon át a Majláth-térre, a hol is a menet befejeződik.

Déli 1/2,1 órakor ünnepi diszeloadás a »Vigadó« nagytermében.

Délután 1/2,4 órakor a versenyek kezdete.

Esti 8 órakor bucsu-bankett a »Vadember« szálloda nyári helyiségében és a bajnoki s egyéb díjak ünnepélyes kiosztása.

III. Verseny sorrend.

1. Ünnepi megnyitó verseny. 2000 mtr. (6 kör). Országos zárt. I. ezüst érem és tiszteletdíj, II. ezüst érem, III. kis ezüst érem.

2. Szövetségi Emlék Verseny. 3000 mtr. (9 kör). Országos zárt. I. arany érem és báró Fejérváry Imre, Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város főispánja által felajánlott tiszteletdíj. II. diszített ezüst érem, III. kis ezüst érem.

3. A »Magyar Kerékpáros Szövetség« bajnoki versenye 1000 méterre. (3 kör). Országos zárt. I. arany érem és bajnoki szalag, II. ezüst érem, III. ezüst érem.

4. Szövetségi vendégek versenye. 4000 mtr. (12 kör). Országos zárt a Pécsi Bicycle-Club tagjai kivételével. I. diszített ezüst érem és tiszteletdíj, II. ezüst érem, III. kis ezüst érem.

5. A »Magyar Kerékpáros Szövetség« bajnoki versenye 10.000 méterre. (30 kör). Országos zárt. I. arany érem és a bajnoki szalag, II. ezüst érem, III. ezüst érem.

6. Térelőny verseny 1000 mtr. (3 kör). Országos zárt. I. ezüst érem és tiszteletdíj, II. kis ezüst érem, III. kis ezüst érem.

7. Verseny többülésű gépekkel. 5000 mtr. (15 kör). Országos zárt. I. diszített ezüst érem és tiszteletdíj, II. ezüst érem, III. ezüst érem. Rekordjavítás esetén (6' 55") elsőnek kis arany érem.

8. Vigaszverseny. 1000 mtr. Indulhatnak azok, kik aznap első díjat nem nyertek. I. kis ezüst érem, II. nagy bronz érem, III. nagy bronz érem.

IV. A dijkörzö verseny.

Nyitva minden a »Magyar Korona Országai« területén lévő s jóváhagyott alapszabálylyal bíró sport egyesület részére.

A pécsi egyesületek versenyen kívül indulnak.

a) Nyugodt biztos menetért, csinos tartás és az egyenletes sortávolért legfőljebb 5,0 pont.

b) csinos és sportszerű dresszért legfőljebb 3,0 pont.

c) egy magas gépesért legfőljebb 0,3 pont.

d) egy alacsony gépesért legfőljebb 0,2 pont.

e) egy háromkerekű gépesért legfőljebb 0,1 pont.

f) egy többüléses gépért, egyedül, legfőljebb 0,5 pont.

g) egy többüléses gépért, ha legalább harmadmagával sorakozik, legfőljebb 0,8 pont.

h) egy virággal diszített gépért legfőljebb 1,0 pont.

i) 2 egymás mellett menőért legfőljebb 0,2 pont.

j) 3 egymás mellett menőért legfőljebb 0,5 pont.

k) 4 egymás mellett menőért legfőljebb 1,0 pont.

l) felvonuló 20 tagig mindegyikért 0,2 pont.

m) felvonuló 20 tagon felül mindegyikért 0,1 pont.

n) a gépen meg nem erősített zászlóért 1,0 pont.

o) a gépen megerősített zászlóért 0,5 pont.

p) az egyesületnek Pécs városától való távolsága szerint adatik:

100 kmig minden 10 km. után 0,1 pont.

100—200 kmig 2,0 pont.

200—300 » 3,0 »

300—400 » 4,0 »

400—500 » 5,0 »

500—600 » 6,0 »

Minden egyesületnek a nevezésben a következőket kell bejelentenie:

1. Hány tag vesz részt?

2. Milyen gépekkel?

3. Milyen sorokban? (kettős, hármas, négyes)

4. Milyen sorrendben? (Menet tervvázlat)

5. Visznek-e zászlót, vagy kürtöt és hogyan?

6. A távolság az egyesület székhelye és Pécs szab. kir. város között? (A legrövidebb vasuti vonal, vagy országut, a szerint, mint az utazás történik.)

Nevezési zárlat 1898. szeptember hó 1-én. Nevezési díj nincs.

Tudnivalók:

Az elszállásolás megkönnyítése végett kérjük a t. társesüleket, hogy az alábbi kérdésre érdemleges választ adni méltóztassék.

1. Hányan jönnek hölgyek és urak?

2. Mikor érkeznek?

3. Hányan kívánnak lakást?

4. Részt óhajtanak-e venni a diszeloadásban és kik azok? (A diszeloadás személyenkint 5 korona, mellékelve előre küldendő.)

kus abban, a mi engem nap nap után bosszant; maga nem ismer engem, bármint véli is, hogy ismer.

... Ha ön tudná, a mit nem tud ...

— Akkor azt hiszem, hogy okosabb volnék, mint a milyen nem vagyok ...

— Csak gúnyoljon, azért én nem fogok megtérni az ön kedvéért ...!

— Isten mentse is meg! — kiáltottam fel szelid gúnnyal ...

— Maga szeret tréfálni, de látja, én ma olyan elfogult, mondhatnám bús vagyok, hogy háladatlanra pazarolja elmességét.

— Istenem, talán csak nem boldogtalan — kiáltám én tréfás rémüléssel ...

— Nem — mondá ő lassan, de szava oly ellentét tükre volt, hogy önkénytelenül elszóltam magam:

— Ismét egy szerelmi tragédia ...

Szentül meg voltam győződve, hogy most jó a hadd el hadd, mert semmi sem ingerelte úgy fel, mintha ezt emlitém előtte ... Nagy volt tehát bámulatom, midőn lehajtott fővel így szólott:

— Talán nőietlennek fog tartani, ha azt felelem: igen ... Hisz mi szegény nők olyan boldogtalanok vagyunk, hogy legszentebb érzelmeinket is tagadnunk kell, mert a világ nem türi a nő ajkán a vallomást ... Mindegy; én nem törődöm a világ ítéletével ...

Elvem, hogy az által vagyunk valamik, a mit

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Alkonyfény.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Kettecskén ültünk a tágas kert egy csendes részén, az ő kedves helyén, egy régi padon, mely fölé a vén körtefa lombkoronája hűs árnyat terített ...

Ő valami kézimunkán dolgozott és gondolataiba elmerülten, szemei szórakozottan pihentek a kézimunkán, mely csak lassan haladt előre ...

Én őt néztem, az ő szép, kedves alakját, a mint a kerti pad hátának dülve, hallgatva dolgozott. Tiszta kreol típus volt ... Arcocskája hosszukás tojásdad, barnás színű, melyet éjfekete, szabad, természetes csigákban homlokára omló hajkorona körített, míg két élénk nefelejts szeme, mint páros csillagzat ragyogott, ha néha reám tekintett ...

Teljes boldognak éreztem magamat ez idilli együttlében vele, kit rég szerettem, de kivel csak tutólag, egyes mulatságokon találkozhattam.

... Most végre sorsom otthonában engedte, hogy megtaláljam ...

— Mondja csak — szólott hirtelen — hisz maga a szerelemben?

— Furcsa kérdés kegyedtől, ki épen talán az egyetlen, aki ily kérdést nem tehet nekem.

— Én? Miért?

— Eh, azt jobb lesz nem kutatni, kegyedre nézve és reám is ... Minek ismételjem azt, a miért ugys ki szokott nevetni?

— Ah — szölt mosolyogva — maga ma ismét érdeleg, kedves barátom? ... Maga igazán furcsa! — Látja, én az egyetlen dologban nem hiszek magának. Ne haragudjék, de úgy van ...

— Tudom — mondám sóhajtván — hogy kegyed engem igen mulatságos fickónak tart, a ki arra nagyon jó, hogy játékszere legyen. De mondja csak, miért részesít épen engem ily magas kitüntetésben, s miért szerencsésebb épen más, ki velem sok tekintetben nem állaná a versenyt. Miért tüntet ki más fiatal embereket? ...

— Kedves barátom, maga úgy látszik igen nagy csalódásban ringatja magát e tekintetben ... S a világ magával együtt tart lépést. Nos, hát tudja meg a valót ... En nem tüntetek ki senkit, azon egyszerű okból, mert nem tudok szeretni senkit ... Én vén leány fogok maradni ...

— Ah, egy újabb szeszély, szépnek szép, de óriási technikai akadályokba ütközik — felelém derülten ...

— Jó, jó, csak nevéssen, hisz maga lai-

5. Részt óhajtanak-e venni a diszelőadáson és hányan?

Az értesítés Kiss Ernő Pécs, Percel-utca 16. sz. címre legkésőbb f. hó 28-ára beküldendő.

Nevezési zárlat 1898. szeptember hó 1-én esti 8 órákor. Nevezési díjak nincsenek.

Nevezések ajánlottan ifj. Bedő Imre versenytitkár, Pécs címre küldendők. Egyebekben a Magyar Kerékpáros Szövetség versenyrendszabályai az irányadók.

H i r e k.

Pécs, 1898. aug. 23.

Napirend 1898. augusztus 24-én.

Naptár: szerda, aug. 24. — Róm. kath.: Bertalan. — Prot.: Bertalan. — Görög-kel.: (aug. 12.) Anicét. — Zsidó: Elul 6. — Nap két 4 óra 52 perckor; nyugszik 6 óra 38 perckor. — Hold két délután 1 óra 3 perckor; nyugszik este 9 óra 26 perckor. Hold első negyede 9 óra 32 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hosszabb időn át állandóan derült, meleg, száraz idő várható.

— **(Személyi hir.)** Dr. Fejérváry Imre báró főispán ma délután Budapestre utazik hivatalos ügyek elintézése céljából és pénteken este fog ismét Pécsre visszatérni.

— **(A megye virilistái.)** A megyei legtöbb adót fizetők jövő évre érvényes névjegyzékét az igazoló választmány szeptember 9-én tartandó ülésében állítja össze. E napon az igazoló választmány előtt délelőtt 9—12 és délután 3—5 óra közt lehet jelentkezni a névjegyzékbe felvétel végett. A névjegyzék szeptember 15-től 29-ig lesz közszemlére kitéve a megyeházán s ez idő alatt adhatók be ellene felebezések is.

— **(Eljegyzések.)** Lasányi János, katólyi kántortanító eljegyezte Krnek Emmát Baranya-Szabolcsan. — Sterk József dr., tolnatamásii körorvos eljegyezte Krausz Adolf dr. sárbogárdi járásorvos és tb. megyei főorvos leányát, Margitot.

— **(Asztagtüzek.)** Így aratás után jön meg a szezonja az asztagtüzeknek. Akár ilyen tájban állandó rovatot lehetne nyitni az e fajta tüzek közlésére, annyi az asztagtűz-ese-

erünk, a mi lelkünkben van... Nos hat én szerencsétlen vagyok, mert hitem elveszett, reményem lángja kialudt, szerettem, talán tudja is, kit.

S mit tett ő? ... A leghitványabbat, a mit fiatal ember cselekedhetik, másoknak dicsekedte el kegyemet...

... S ez az, ami fáj... Mert egy nő meg nem bocsátja, de elfeledheti a hűtlenséget, míg a hirbehozást sem megbocsátani sem elfeledni nem képes... Ön tudja, kiről van szó. Azt is tudja, mennyire kedveltem őt... S az, kiért nevem kitétem a pletykának, kiért éltem és haltam, kinek mosolya menyországom, egy szava üdvöm volt, az árult el a legocsmányabb módon, kigunyolva odaadásomat, híresztelve rólam olyan dolgokat, melyek sohase történtek meg... Szomorú volt a kiábrándulás! S én, midőn nevem közszájon forgott, midőn jó hírem a sárba volt tiporva, midőn egy rágalmazó hazug szája legdrágább kincsemet, becsületemet iparkodott beszennyezni, én akkor, — mily különös a női szív, — nem tudtam átkozni őt, nem tudtam, hisz szerettem, bár tudtam, hogy nyomorult, bár éreztem, hogy nem érdemes arra, hogy a lábam nyomát csókolja a porban.

... Szerettem, mondom, sőt most is szeretem, s szenvedek, mert tudom, hogy nyomorult, tudom, hogy tőlem örökre elválasztja

tek száma. És hogy az ily tüzek miből keletkeznek, rendszerint nem tudják s a hivatalos vizsgálat is csak az ismeretlen okot konstatálhatja. Mindenesetre ajánlatos volna a nagyobb körülményekről elővigyázat, mert a tüzesetek nagyrészt mégis csak a gondatlanság szüli, ha nem is lehet azt hivatalosan megállapítani. A mai napon a következő asztagtüzekről kaptunk értesítést: Uj-Dombóvár melletti Kanda-pusztán özv. *Schultheisz* Gáborné bérli birtokán gyuladt ki egy asztag, melytől több is lángba borult és leégett, úgy, hogy a kár csaknem négyezer forintot tesz ki. A leégett asztagok különben biztosítva voltak. Egy másik nagy asztagtűz volt Lápafőn, hol *Fischer* Lipót cséplőgépe is prédájául esett a vagy hat gazda asztagjait felemészítő tűznek. Itt a kár kétezer forintot tesz ki. Nagyszokolyon *Németh* Péter birtokán volt asztagtűz s körülbelül másfélezer forint értékű gabona égett el. A Majsa község melletti Farnád-pusztán *Honig* Mór bérletén szintén egy csomó asztag égett le. Gyöngyösön *Wagenbach* Henrik és Kis-Vejkén *Pap* István tulajdonát képező asztagok égtek le. Hogy a tüzek miből keletkeztek, egy esetben sem lehetett megállapítani.

— **(Kinevezés.)** A m. kir. igazságügyminiszter *Ország* Kálmán, pécsi kir. járásbírói díjnyakot, a szolnoki királyi törvényszékhez irnokká nevezte ki.

— **(Erdőéri szakvizsga.)** Az évente szokásos erdőéri szakvizsgák idejét most állapította meg a földművelési miniszter. Ilyen erdőéri szakvizsga lesz október 18-án Pécsen is. Vizsgára menők kérvényeiket szeptember 30-ig adják be a királyi erdőfelügyelőséghez.

— **(Kereskedelmi kamarák kongresszusa.)** A magyar kereskedelmi és iparkamarák folyó hó 20-án tartották Kassán országos kongresszusukat. A kongresszus előadói között különös érdeklődést keltett dr. *Záray* Károlynak, a pécsi kereskedelmi és iparkamara titkáranak tervezete, amely szerint kérvény volna intézendő a kereskedelmi és honvédelmi miniszterekhez, illetve a miniszterelnök útján a közös hadügyminiszterhez az iránt, hogy a

azon nap, midőn aljas nyelve azt mondá: »nem érdemes róla beszélni!«

Midőn beszédét bevégezé, bus melankoliával hajtá le szép fejét, én pedig mosolyogva jegyeztem meg:

— Nagyon tudnék kegyeddel rokonérezni, csak az kár, hogy kisebb az erre való hajlandóságom, mint bámulatom az előbb bemutatott szónoki képessége felett.

— Istenem, beh prózai maga, — felelte ő boszankodva — hogy tud ilyenkor ily rossz elmésségekkel mulattatni...

— Annak igen egyszerű oka van, én ugyanis ezt az egész siralmat egy nagyszerű irálygyakorlatnak nézem; szóval nem hiszem.

— Nem hiszi? — nos hát győződjék meg a valóságról — s ezzel egy kis levélkét mutatott, melyet egy barátnője irt s melynek soraiban kétértelmű szánakozással fedí fel az alulírott, a már elmondottakat...

— De hisz ez alávalóság tőle, hisz ezt én nem fogom eltűrni! — mondám haragtól reszketve...

Ő pedig csendes, szelid mosolylyal, mely hasonlított a kikelet első derűs napsugarához, karomra tette kezét s mondhatatlan kedvességgel kérdé:

— Mit akar ön? Talán csak nem akar miattam kellemetlenségeket? — Kedves barátom, ne tegye azt... Lássá, már nem is gondolok reá... Hazugság volt előbbi sza-

kisipar érdekében, amely az eddigi katonai felszerelési szükséglet-szállításoknál teljesen versenyképesnek bizonyult, a honvédelmi miniszter az egész, a közöshadügyminiszter pedig legalább 30 százalékot juttasson a kisiparosoknak. Második napon elsősorban amaz iparvállalatok védjegyeinek lajstromozásáról tárgyaltak, amelyek gyári tevékenységüket a vidéken iolytatják, ellenben kereskedelmi ténykedésük székhelye Budapest. Elhatározták, hogy a védjegyek ama kamaránál nyújtandók be, amelynek területében az illető iparvállalat létezik. Több kisebb ügy elintézése után dr. *Záray* Károly behatóan ismertette az ötvenes évek császári patense alapján megállapított, azóta azonban nem reformált házalási törvényt, amelynek alapján megtörténhetett, hogy a magyar háziiparcikkek eladóit ebbeli tevékenységükben megakadályozták.

— **(Névmagyarosítások.)** *Fischer* Kristóf, m. á. v. alkalmazott pécsi lakos, valamint kiskoru Péter és Magdolna gyermekei Füzire, — *Tikker* János, m. á. v. hivatalnok, pécsi lakos, Tihanyira, — *Babinec* Antal, m. á. v. állomási előjáró, somogyvári lakos, valamint kiskoru Ferenc, Gyula, Mária, Irén és Gizella nevű gyermekei Bárdosra, végül *Wéber* Ádám kiskozári lakos és Erzsébet, József, Mária és Hedvig nevű gyermekei Takácsra magyarosították vezetéknevüket belügyminiszteri engedély folytán.

— **(A szilli családirtó.)** Két évvel ezelőtt történt Somogy-Szillben, hogy kegyetlenül lemészárolták *Ádler* Mór korcsmárost, a feleségét és három kis gyermekét. A szerencsétlen családból csak a három esztendő *Rózsika* maradt életben, aki úgy menekült meg, hogy az ágy alá bujt, ahol észrevétlenül maradt. A mikor megkérdezték tőle a csendőrök, hogy ki bántotta a szüleit, meg a testvéreit, csak ennyit mondott:

— Hát a Gyuri bácsi.

Már két év óta keresik a gyilkost, de nem akadtak rá. Most azonban, mint kaposvári tudósítónk írja, bizonyos, hogy kézre került. Három éve a kaposvári fogházban volt

vam, hogy még most is szeretem... Nem, nem igaz... Ne döntse magát bajba miattam... Kérem, én kérem önt... Ugy-e eláll szándékától... az én kedvemért...

Az én szívemben a pokol lángja lobogott... Szerettem volna összetörni azt a nyomorultat, ki sárba akarta tiporni az én gyémántomat, — de látva azt a kérő, esdő, szelid arcot, mely annyi bájjal hajlott felém, megbénult felháborodásom...

Ó, ő egész más lény volt e pillanatban, mint a milyennek én ismertem... Szerettem az álmodozó vak szenvedélyével azelőtt, de most megtanultam imádni őt... Szende nőiessége oly hatással volt reám, mint az éjsötétjében tévedőre a kelő hajnal első biborfénye... Szerettem volna az egész világot keblemre ölelni, hisz őt is vele ölelhettem volna...

— Nos megteszi a kedvemért?

— Parancsoljon s nekem gyönyör a szolgálat.

Hőkezét felém nyujtá s mialatt én heves csókot nyomtam reá, édes, dallamos hangon mondá:

— Köszönöm, ön jó!

— Látja — szóltam elfogultan — így tetszik nekem kegyed...

— Nos, akkor mindig ilyen fogok lenni — suttogá ő felém hajolva...

Én reá néztem, hogy vajjon nem hazud-

elzárva *Fehér-Viasz* György, az igali járás futóbetyárja. A fogházból megszökött, de nem sokára elfogták szeretőjénél, a ki Somogy-Szillben szolgált Adler Mór házában. Viasz azt hitte, hogy Adler árulta el és boszút esküdött ellene. Kiderült, hogy Viasz György a kegyetlen gyilkosság előtt való napon szabadult ki a börtönből. Azóta nem látták a fegyencet. A minap azonban Szlavóniának egy kis falujából az a hír érkezett, hogy Viasz ott tartózkodik. Minden jel arra vall, hogy a szörnyű mézárást egyedül Viasz követte el, a kit már a legközelebbi napokban Kaposvárra szállítanak.

— (**A cséplőgép fosztogatói.**) *Kecskei* Dávid tamási lakos és hat társa közösen béreltek egy cséplőgépet. A cséplőgép ott állt a földjükön, hogy a gabonát elcsépeljék vele; de egyszerre csak azt vették észre, hogy a gép egyes részei hiányoznak. Tolvajok járhattak a gép körül és lecsavarták egyes részeit s azzal odább álltak. A károsok feljelentették a lopást és a vizsgálat során kiderült, hogy *Kovács* József, *Márton* Pál és *Tompa* József lopták el a hiányzó géprészeket. A cséplőgép fosztogatóit feljelentették a bíróságnak.

— (**A vasvilla.**) Csoboka-pusztán régi haragosai voltak *Kovács* Samu és *Kovács* János *Berta* Józsefnek. A két legény többször kereste már az alkalmat, hogy boszuját kitölthesse *Berta* Józsefen, de az mindig ki tudta kerülni a velük való összeütközést. A napokban azonban épen akkor találkozott haragosaival a mezőn, midőn azok vasvillával a vállukon jöttek vele szemben, nála pedig semmiféle védőeszköz nem volt. A két legény most el is állta az utját és rátámadván, a vasvillával több sebet ejtettek rajta, mire el tudott előlük menekülni. A megszurkált legény feljelentette boszuálló ellenfeleit a bíróságnál.

— (**Gyilkossági kísérlet.**) A gazda és cseléd közötti szomorú viszonyának csaknem áldozata lett most egy földbirtokos, a kit a cselédje meg akart ölni. Ugyanis *Kégl* György, lápafői lakos, *Bertus* György nevű cselédjével összeveszvé, azt erélyes szavakkal intette

tolja-e meg arca mosolya e mély értelmű szavakat, de vonásai meghatottak voltak s szemeinek fénye annyi szeretettel csillogott reám, hogy kételyeim rögtön megszűntek . . .

— Ez rossz játék kegyedtől . . . Istennem, ha tudná, hogy itélek kegyed felől, nem volna irántam annyira kegyetlen . . .

— Ismét nem hisz nekem?

— De mondja, hogy is hihetném azt, a mit elébb sejtetni engedett azok után, a miket egy rövid fél óra előtt velem közölt . . . Én említém szerelmemet, kegyed hideg gúnynyal felelt . . . Midőn boldogtalanságáról beszélt, csak célzatosan adhatta elém azt, hogy nincs mit remélnem . . . Azután azon hitvány fickóért könyörgött, kinek rágalmazásait megtorolni s kin kegyedet megboszulni volt szándékom . . . Végre pedig számtalanszor mondá, hogy kegyed engem nem szerethet, mert nem hisz bennem . . . Kegyed engem fel sem vett soha s azon tudat, hogy mellőzött vagyok, megérlelte bennem a meggyőződést, hogy le kell kegyedről mondanom s hő szerelmemet barátsággal kell megváltanom . . . Most pedig, mikor már hegedni kezd a seb, melyet vak szenvedélyem ütött szívemre, most újra kezdi kegyed a játékot . . . Én irgalmasabbnak gondoltam kegyedet.

— S ha én most is előbbi állításom

rendre. Erre a cseléd az istállóban, hol a szóváltás történt, felkapott egy vasvillát és azzal gazdájára támadt. Egy sebet ejtett is rajta, de bizonyára keresztülszúrja, ha nem menekül előle. A cselédet elfogták s most a bíróság folytatja ellene a vizsgálatot.

— (**Gyanus tüzeset.**) Viszlón a napokban kigyuladt *Dávid* János ottani lakos háza. A tűz bár éjjel támadt, a gazda családjával együtt talpon és egészen felöltözve volt. Továbbá minden értékesebb tárgy lent volt a pincében s nem a házban s ebből következtetik, hogy a rozoga házat — mely biztosítva volt — maga a tulajdonos gyújtotta fel, hogy megkapja érte a biztosítási összeget. A gyanus tüzeset miatt megindították a vizsgálatot *Dávid* János ellen.

— (**Kizsebelt asszony.**) Ma reggel a piacon nagy kár ért egy szegény asszonyt. Az illetőt *Wagner* Antalnénak hívják s ma a piacra ment tíz forinttal a zsebében. Mikor bevásárlásait elvégezte, még hét forint hetvennégy krajcár volt a zsebében, melyet a pénztárcájába téve helyezett el a zsebében. A piacon egyszerre észébe jutott, hogy megnézi a pénzt és a tárcát nem találta sehol. Valami ügyes zsebtolvaj közelébe férközvén, kilopta a zsebéből a pénztárcát s azzal odább állt. A meglopott asszony jajveszékelve kereste volna a tolvajt, meg a pénzt, de persze nem találta meg. Végre is a rendőrségre ment fel és ott bejelentette a kárát. De nincs valami nagy remény, hogy a zsebtolvajt kézrekerithetnék s az ellopott pénz valamikor megkerülne.

— (**Az indiánusok telefonja.**) Sok világra szóló találmány csiráját meg lehet találni olyan népeknél, kik egyébként a kulturától nagyon elmaradtak. A kínaiak a puskaport évszázadokkal ismerték *Schwarz* Berthold előtt és a telefon sem tartozik a modern vivmányok közé, mert a délamerikai indiánus törzsek már ősidők óta ismerik és használják azt, jóllehet igen kezdetleges alakban. Az indiánusok telefonja, melyet ők «*ambaiza*»-nak neveznek, egy dobalaku szerkezetből áll, melynek alsó része csontból készült és a földbe van beágyazva. Ez szolgál hang-

mellett maradnék, ha én magában tudnék hinni? . . . Mit szól ehhez? . . .

— Ne keltsen hiu reményeket.

— Nos, tehát kedves barátom én hiszek magában, mert előbb, a midőn védelmemre kelt, férfira ismertem . . . Magát én mindig kedveltem, de ma önkéntelenül többet tanultam maga iránt érzeni, mint eddig . . . Nézzén reám, mily hideg vagyok . . . Aki így lát, nem tudja, mily vihar dul bensőmben . . .

— Várjuk meg a vihar elvonultát s beszéljünk majd nyugodt idegekkel . . . Kegyed most még az emlékekkel küzd s én nem akarok könnyű győzelmet nyerni a kegyed szíven . . . Majd eljő az idő, midőn ismét beszélünk e tárgyról.

Ő felkelt s leszakítva egy vörös szegfűt, gomblyukamba tűzte . . .

— Tudja, mit jelent s ennek a jelentését vegye vallomásomul . . . Néma vallomás! . . . De hisz sorsom tiltja, hogy mást nyujthassak . . .

Nemsokára ott hagytam s hoztam tőle fakadó reményt, mely szívemben maradt a rózsza tövisével, a méreg édességével . . .

. . . Az alkony pedig lassan szállt a földre s eltakarta sötét palástjával a repkény futotta házat, ablakaiból integető urnőjével együtt . . .

Tiborcz Ágost.

vezető gyanánt, miben az ottani talajnak, sajátos összetételénél fogva, fontos szerepe van. A dobon kaucuk helyettesíti a bőrt. Ily kezdetleges telefon minden indián főnök kunyhójában van és oly jól működik, hogy segítségével az egyes törzsek sok mértföldnyi távolságon és értekezhetnek egymással. A jeleket kalapácsütéssel adják meg egymásnak és a megállapított jelek szerint mindig megértik egymást. Ez magyarázza meg azt a csodálatos tüneményt, hogy az indusok, a midőn a fehérbőrűekkel háboruskodtak, mindig ott támadták meg őket, a hol leggyengébbek voltak és a hol legtöbb kárt okozhattak nekik.

— (**Leégett ház.**) Ráctöttösön leégett a napokban *Neumeiszter* Márton, ottani lakos háza. A leégett ház nem volt biztosítva s így a gazda kára nem térül meg. Hogy a tűz miből keletkezett, azt a vizsgálat nem volt képes megállapítani.

— (**Ellopott ruhák.**) *Sipl* Márton, ráctöttösi lakos, egy pár öltözet téli ruháját kitette a háza udvarára szellőzni. A ruhák azonban nemcsak kiszellőztek, hanem el is szeleltek, mert valami enyveskező jómadár elszelelt velük. A káros bejelentette a lopást a csendőrségre, de még eddig nem tudtak a tolvaj nyomára akadni.

— (**Eltűnt árpa.**) *Ceiner* Frigyes, tamási lakos, két zsák árpát akart elszállítani egyik vevőjéhez, kinek azt eladta. A két zsák árpa már kint az udvaron várta, hogy a gazda feltegye a kocsira, mikor egyszer egy ismeretlen egyén lopózott be az udvarra és mind a két zsákot elemelte, anélkül, hogy valaki észrevette volna. A gazda már későn látta a két zsák eltűnését s bár nyomozzák a tolvajt, ezideig még nem tudták kipuhatolni, hogy ki is volt hát?!

— (**Régi bűn.**) *Sánta* János darázi lakostól ezelőtt öt évvel ellopott valaki vagy nyolcvan forint értékű ruhaneműt. Akkor a tolvajt hiába keresték, nem tudtak a nyomára jönni. A régi bűn tettese azonban még se menekülhetett meg az igazságszolgáltatás kezei elől, mert most végre kipuhatolták kilétét. A régi lopást *Kis* János darázi lakos követte el, a kinél az ellopott ruhák nagy részét meg is találták most. A tolvajt feljelentették a bíróságnak, a hol majd elveszi büntetését a régen elkövetett bűnért.

— (**Megverte a vetélytársát.**) *Dombovárott* *Bunda* József, bádogossegéd és *Wéber* János, asztalossegéd, ugyanegy lány kegyéért rajongtak. Mivel *Bunda* ugy vette észre, hogy a leány jobban huz *Wéber*hez, elhatározta, hogy boszút áll azon. S ugy is tett, mert a napokban megleste az utcán, mikor épen a lány lakására igyekezett és véresre verte azt. A megvert vetélytárs a »szégyen a futás, de hasznos« elvénél fogva futva menekült előle és véresen szaladt az elöljárósághoz, hol bejelentette az esetet. Most a bíróság fog a vetélytársak között igazságot szolgáltatni.

— (**Álkulcsos tolvaj.**) Ófalun *Keserü* Lajos, ottani korcsmáros, már régebbi idő óta azt vette észre, hogy a pincéjében valaki dézsmálja a borait. Hogy azonban a tolvaj kicsoda, azt nem tudta felfedezni, mert bár jól bezárta a pincéje ajtaját, a bort mégis megdezsmálták. Valami álkulcsos tolvajnak kellett tehát a pincébe belopóznia, de sohasem

tudták rajta érni. Egészen addig, míg most a korcsmáros felesége nem állt lesbe, a ki aztán megfogta a tolvajt. Ő legalább azt állítja, hogy Kleisz Ádám, ófalui lakos, egy álkulcsossal épen akkor akarta kinyitni a pincét, mikor ő észrevette. De mivel más nem látta Kleisz Ádámot, ő kereken tagadja azt is, hogy csak közelében lett volna is a pincének. Egyelőre a további vizsgálattól függ tehát, hogy kiderüljön, hogy ki volt az álkulcsos tolvaj?!

— **(Tolvaj kocsis.)** Egry Dezső, pécsváradi ügyvéd, szölejében fuvarozásra megfogadta Istókovits József, pécsi kocsislegényt. A fuvarozás közben aztán a szőlőből sok értékes fa és egyéb tárgy elveszett, melynek el-tüntetését egyedül Istókovits kereszte a káros. A vizsgálatot a kocsis ellen megindították s annál meg is találtak több lopott tárgyat. Most a bíróságnál van a tolvaj kocsis ügye.

— **(A henyélő diákok.)** Hihetetlennek látszik, de a számok igazolják azt, hogy a diákoknak tulajdonképpen több a szünnapjuk, mint a munkanapjuk. Egyik francia statisztikus állította össze az alábbi kimutatást, mely nagyjában a mi viszonyainkra is illik s amely szerint a francia diáknak nincs iskolája: a 64 nyári szünnapon, a mindszentek 3 napján, karácsony és újévkor a szünidő 10 nap, farsangutólján 2 nap, husvétkor 15 nap, fehérvasárnap (bérmáláskor) 3 nap, nemzeti ünnepek alkalmával 3 nap, vasárnap 52 nap, ehhez a csütörtöki szünetek s egy sereg külön ünnep, halálozás, emlék-ünnep stb. Mindezt összevéve kislül, hogy a diákoknak több a szabadnapjuk, mint a munkanapjuk. Bár a francia statisztikus meglepedkezett az ugynevezett leckéről, ami tudvalevőleg az édes szünórák keserű mérge s lényegesen csökkenti a henyélés óráit.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. augusztus 23. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 766.6 mm.

Hőmérsék = 19.9 °C

> maximuma: 26.2 °C

> minimuma: 18.2 °C

Párányomás: 11.5 mm.

Relatív nedvesség: 66%

Felhőzet: ☉.—

Szélirány s erő: N E 1

Csapadék 24 órai: ☉.—

Dr. Csirer.

Művészet, irodalom.

○ **Csik Irént**, a Magyar Színház kiváló tagját, **Somogyi Károly** — mint értesülünk — szintársulatához primadonnának szerződtette. **Csik Irén** leánya egy aradi igazgató-tanítónak s anyai védőszárnyak alatt végezte Budapesten három évig a konzervatoriumot. Ezután mindjárt Aradra ment **Leszkay** szintársulatához, hol a közönség kedvence lett úgy kitünő hangja, mint szépsége, csinos alakja és játéka folytán. Operaénekesnőnek készülvén, Aradon a »Traviatá«-ban, »Hunyadi László«-ban, a »Troubadour«-ban és »Faust«-ban is fellépett, mely utóbbi opera-előadás jutalomjátéka is volt. A »Magyar Színház« megnyitásakor oda szerződtött s itt **Balla Kálmán**hoz ment férjhez. A »Magyar Színház«-nál uralkodó viszonyok miatt azonban kiváló tehetsége érvényesítésének nem jutott elég tér s így örömmel fogadta el **Somogyi** szerződési ajánlatát. **Csik**

Irénben a pécsi szintársulat kiváló erőt nyert, a ki bizonyára hamarosan kedvencévé lesz közönségünknek is.

Törvénykezés.

A mohácsi rablógyilkosság.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. aug. 23.

Tegnap tudósításunk kiegészítésül a mohácsi rablógyilkosság végtárgyalásáról még a következőket közölhetjük.

A helyszíni és vázrajz szerint **Mink János** holtteste a konyhában, annak ajtajától körülbelül egy méternyi távolságra feküdt, öszszeszedett fejjel, nagy vértócsában. Nadrág és egy kopott téli kabát volt rajta, papucs és sapkája mellette hevert, ez utóbbi egy fejszecsapástól keresztül vágva.

A szobában a pénzt tartalmazó szekrény fel volt törve és belőle minden pénz hiányzott, valamint hiányzik az áldozatnak harminc forintos tula ezüst órája és husz forintos lánc, a melyek az asztalon voltak. Ennek elrablását a vádlott nem ismeri be és még eddig semmi sem derült ki arra vonatkozólag, hogy az óra és lánc hova tűntek.

Az áldozat sebei közül három feltétlenül halálos volt és pedig az első is már, a mely a sapkát is keresztül vágta, tehát valótlán a a gyilkosnak az az állítása, hogy **Mink** az első tütés után magát rá akarta vetni; legfeljebb megtántorodott s a másik csapás mára földre terítette, a hol a többi ütések élettelen hullát értek.

A jelentés felolvasása után a tanúk kihallgatása következett.

Első sorban özv. **Mink Jánosnét** hallgatták ki. Öreg tőpörödött, gyászba öltözött asszony a meggyilkolt özvegye, ki előadja, hogy december huszonegyedikére Német-Bolyba vásárra készült. Kissé elaludtak s már három óra volt, mikor felébredtek. Férje nem is engedte, hogy a lovakat megetessék, hanem azonnal fogatott és fél négy, négy óra lehetett, mikor ő a kocsival kihajtatott a kapun, hol férje utána nézett s szokás szerint szól: Vigyázzatok, fel ne forduljatok.

Német-Bolyba lovas küldönc ment utána, hirül hozva férjének meggyilkoltatását, mire ő rögtön haza hajtatott, hol férjét holtan találta. Gyanuja mindjárt vádlottra irányult, aki három héttel a gyilkosság előtt lépett ki szolgálatukból. Hallották azt is, hogy vádlott és szeretője nagyon költekettek a gyilkosság utáni napon, mi csak fokozta a gyanut, melynek következtében azok Deutován elfogattak.

Vádlottak megbüntetését teljesen a bíróság belátására és a törvényre bizza, kártérítést nem követel.

Mink Julia, **Weidinger** Antalné, a meggyilkolt leánya előadja, hogy mint mindennap, úgy december huszonegyedikén is rorátéra ment. A templomból visszatérve, rendesen be szokott menni szüleihez s ezt tette akkor is, de a mint a konyhaajtón benyitott s kívülről atyját szólította, választ nem kapott, sőt úgy tetszett neki, hogy az ajtót valami gátolja a kinyitás, illetve a betevésben, a min annyira megrémült, hogy gyorsan haza sietett és férjét kérte, hogy menjen fel atyja lakására, megnézni nincs-e ott csakugyan valami baj.

Csakhamar azután egyik lakó jött hozzá a hirrel, hogy atyját meggyilkolták.

Weidinger Antal neje kérésére ment ipának lakására és látva, hogy az vértócsában hever, a házban lakó dr. **Herman** Manó orvost hívta, a ki először nem ismerte meg a földön heverő hullában házigazdáját, csak akkor, midőn ő, **Weidinger**, gyertyát gyújtott.

Dr. **Herman** Manó orvos hasonlóan vall. Elmondja továbbá, hogy vádlottakat ismeri, **Martinkovics Róza** járt Mohácson és hozzájuk akart beszélni, hogy egy házban lehessen szeretőjével. Ő azonban nem akarta felfogadni

különösen mikor megtudta, hogy házigazdája kocsisának szeretője.

Mikor pedig **Martinkovics Róza** ott létekor cselédjének egy zsebkendője eltűnt, s azt a gyanuba vett **M. Róza** ruhája között megtalálták, kijelentette a házi gazdának, hogy határozottan kívánja, hogy az asszonynak és szeretőjének adja ki az utat, a mit **Mink** meg is tett.

Linder Mari cselédeleány vallja, hogy **Martinkovics Róza** egy zsebkendőjét lopta el, a melyet annál meg is találtak.

Boda Károly mohácsi tanító december huszonegyedikén **Hermann** drt. kereste késő este, mert fia nagyon beteg volt, reggel ismét járt az orvosnál s a cseléddel beszélt, kinek mondtatta, hogy az orvost először ő hozzá küldje fiát meglátogatni. Este zárva találta az utcaajtót, reggel azonban az nyitva volt.

Halina Mihály és **Wader** Miksa lényegtelen vallomásokat tettek, ugyszintén **Kocsis** Istvánné is, egy mosó asszony, ki reggel munkájára menve, **Mink** házából egy férfit látott kijönni, kit nem ismert fel, de amint kiderült, ez a férfi az orvost kereső **Boda** Károly tanító volt.

Ambrust Nándornál egy ágyat és egy szekrényt vettek a vádlottak tizenkét forint ötven krajcárért; a vételárát **Martinka** fizette ki.

Szitár Jánosnénál egy pár csizmát vettek, árából öt forintot az asszony, egy koronát a férfi fizetett ki.

Krausz Károlynál két kabátot és egy nadrágot vettek 13 frt ötven krajcárért, melyből két vagy három forintot az asszony, a többit az ember fizette ki.

Weber Antalnál az asszony egy forintot, a férfi husz krajcárt fizetett ki egy sapkáért.

Skornic Mórnál az asszony részére vásároltak ruhaneműeket nyolc forint hetvenhét krajcárért, mit **Martinka** fizetett ki.

Freund Samu fűszerüzletében a nő fizetett körülbelül két forintot fűszerekért.

Végre a **Sepác**-féle kocsmában, a hol ebédelték **Horváth** István fuvarosnak is ebédet adva, az asszony fizette ki a számlát, a fuvarosnak járó három forint ötven krajcárt pedig **Deutován** **Martinka** fizette ki.

Kitünt ezekből a vallomásokból, hogy mindjárt a gyilkosságot követő napon körülbelül hatvan forintot vásárolt el a két elvetemült ember s pénz mindegyiküknél bőven volt és pedig **Martinkovics Róza** ezüst forintosokkal, **Martinka** meg koronásokkal fizetett, melyek tíz-tíz forintokért voltak papírba csomagolva.

Schlesinger Sándornál volt alkalmazásban **Marinka** a gyilkosság elkövetésekor. **Mink** szolgálatából kilépve, két napig volt alkalmazás nélkül, december elsején pedig **Schlesinger**hez szegődött el kocsisnak és szódavíz ki-hordásával foglalkozott. Fizetése teljes ellátás és havonként hat forint volt. Elég jól viselte magát **Schlesingernél**, de pénze sohasem volt. A mit fizetéséből kikapott, azonnal elköltötte. **Schlesingertől** egyszer két forintot kapott, hogy csizmát vehessen, de a pénznek csak felét adta oda a csizmára foglalólul s ezért gazdája el akarta bocsátani, mit ő megtudván, december huszonegyedikén azzal állott elő, hogy tudomása van arról, hogy el akarja bocsátani s kikérte cselédkönyvét, mit **Schlesinger** ki is adott neki, de a még bennlevő 68 krajcárnyi bérét nem fizette ki, s kiderült, hogy **Martinka** ezen összegnél többet beszédett a szódáért és saját céljaira fordított. A gyilkosság éjjelen **Martinka** nem volt otthon.

Martinkovics Mihály, Rózának apja, hajlandó vallomást tenni. Elmondja, hogy leánya tizenöt éves korában férjhez ment **Horváth** Ádámhoz, aki azonban minden ok nélkül elhagyta. Három évig leánya tolyton férje után bándódot, majd Pestre kerülvén szolgálni, ott megismerkedett **Martinka** Jánossal, a kivel **Bajn** s egy ideig az ő atyja házában együtt élt.

Ő azonban nem akarta, hogy tizenhárom éves unokája előtt üzzék e törvénytelen viszonyt s különben is szegény ember lévén, nem tarthatta őket.

Mikor most legutóbb hozzá mentek, fiának pénze volt, disznót is vett, melyet leöltek, de ő azt hitte, hogy jogos keresménye neki a pénz, mert ha eredetét tudta volna, elkergette volna őket házából.

Elnök: De azért nagy disznótort csaptak?

Tanu: Nem csaptunk kérem, csak magunk voltunk.

E: Hát a testvére nem volt ott?

T: De igen kérem, az ott volt.

E: Hát annak az ura?

T: Igen kérem az is ott volt.

E: Mit beszél akkor valótlanságokat?

T: Én csak úgy mondom kérem a hogy volt, meg a hogy eszembe jut.

E: Hát hogy fogták el a fiát?

T: Mikor a disznóölés után való nap a zsirt olvasztották, jött a rendőrvezető hozzá, azután behívta a zsandárokat is, azok meg összetették a fiam kezét s megvasalták; azután a Rózával is úgy tettek s elvítették őket.

E: Hát a pénzzel mi lett, a mit a fia odadobott a szeretőjének s a mit aztán a maga felesége rejtett el?

T: Én kérem nem tudom, mert a hogy elvitték őket a zsandárok, én átmentem a szomszédba, hogy *unalmamban elpanaszokdjam*; ott mondja egyszerre valamelyik, hogy: »Nini, Róza nénit hozzák vissza a zsandárok!«. Akkor hazamentem s hallottam, hogy a pénz miatt jöttek. A pénzt azután oda is adta a feleségem.

E: Igen mikor a zsandárok meg akarták vasalni.

T: Hát el akarták őket is vinni, az igaz.

E: Most vonaton jött ide, vagy kocsin.

T: Nincsen nekem arra pénzem, két napig gyalogoltam ideig.

E: Lássá mennyit kellett gyalogolni azért a disznótorért.

Dr. Kelemen Mózes védő: Volt a leányának pénze mikor hazulról elment, hogy szolgálataba álljon?

T: Én nem tudom.

Dr. K: Adott neki maga pénzt?

T: Én nem adtam.

Elnök: Martinkovics Róza, hogy szerzett maga otthon pénzt?

Vádlott: Napszamba jártam a leánnyal.

E: Ugy, hát volt megtakarított pénze?

V: Mért ne lett volna?

Ezután felolvastatott a dr. *Jellachich* István törvényszéki orvos által vádlottakról kiállított orvosi vélemény a fogságban rajtuk eszközölt orvosi vizsgálat alapján. Az orvosi jelentéseket *Égi Kálmán* joggyakornok olvasta fel s ezen idő alatt zárt tárgyalás volt, mit a jelentések természete kívánt meg.

Martinka János letartóztatásakor fertőző betegségben szenvedett, jó szervezetű, egészséges életműködésű ember, kinek fő vágya nagy étvágyának kielégítése. Mivel bőven kap táplálékot, eléggé megnyugszik sorsában, az általa elkövetett gonosz tettek nem tulajdonít súlyos következményeket, erkölcsileg súlyos s főleg azért óhajt szabadulni, hogy nagy étvágyát minél jobban kielégíthesse. Teljesen beszámítható állapotban van és ily állapotban követhette el a gyilkosságot is.

Martinkovics Róza szintén fertőző betegségben szenved, a mit azonban ő nem is tart betegségnek. Testalkata jól fejlett, élet szervei jól működnek, nagyon érzéki természetű és ebbeli vágyainak kielégítésére irányul minden vágya. Tettei teljes beszámíthatóság alá esnek.

A törvényszéki orvos véleményét a tárgyalás folyama alatt is megerősítettnek látja és azt változatlanul fenntartja.

A kihallgatott tanukra nézve *Zsolnay* György főügyész helyettes azok meghittetését indítványozza, mégis özv. *Mink* Jánosné, *Mink* Julia és *Varga* György kivételével. A védők hozzájárulnak az indítványhoz és a törvényszék ily értelemben határozván, a tanuk-

tól kivétellett az eskü és pedig *Linder* Mária-tól német, a többiektől magyar nyelven.

Dr. Sey Ernő a bizonyítási eljárás befejezte előtt kéri a törvényszéket, hogy lehetőleg konstatastassék az, hogy a vádlottak mindenikénél mekkora pénzösszeg volt a gyilkosság után való napon.

Elnök kijelenti, hogy ez határozottan meg nem állapítható, mivel azok, a kiktől vásároltak, már nem emlékeznek arra, hogy melyik vádlott fizetett a tőlük vett árukért.

Ekként befejezést nyervén a bizonyítási eljárás, a ma reggel kilenc órakor folytatólag megkezdett tárgyaláson a vád és védbeszédek vették kezdetüket.

Zsolnay György főügyész helyettes vádbeszédeben első sorban *Martinka* Jánossal foglalkozott. Rámutatott, hogy az egész életében lusta, dologkerülő, minden rossz elkövetésére képes ember volt s minden fáradság nélkül szeretett volna megélni. Katona korában tizenhét-szer volt büntetve, saját beismerése szerint *Baján* egy kocsis társának ruháját ellopta és *Martinkovics* Rózával folytatott viszonyánál is a haszonlesés képezte az indító okot. Részéről nem tartja bizonyítottnak, hogy a gyilkosságra szeretője bujtotta volna föl. Egyedül a haszonlesés, a pénzszerzés vágya birta erre rá s előre megfontolt szándékkal követte ezt el.

Mint minden nagyobb szabású büntény elkövetése előtt hosszas tusát viv a gonosztervőkben a jobb természet a bűnös szándékkal, úgy volt ez *Martinkánál* is, a ki hosszú ideig gondolkozhatott már tettének elkövetésén, míg azután mult évi december huszadikán végleg elhatározta magát a rablásra és gyilkosságra. A gyilkosságra is, az emberölés e legsúlyosabb büntényére, a mint kitűnik ez az eszköz megválasztásából is.

Nem kést vitt magával, mit a sokkal erősebb *Mink* könnyen kicsavarhatott volna kezéből, nem pisztolyt, a mely a szomszédok figyelmét felköltheti, hanem magának áldozatának fejszét választotta eszközül, a melyről tudta, hogy az udvarban szokott helyén fellelhető; hiszen nem is képzelhető el, hogy ha erről nem teljesen bizonyos, egy olyan robustus ember megtámadására gondolt volna, mint áldozata volt.

Különösen kiemelendő momentum még az a kegyetlenség is, melylyel tettét elkövette. Mielőtt a gyilkosság színhelyét odahagyta volna, lehajolt áldozatához s látta, hogy az nem lélekzik; de ha a legcsekélyebb életjelt fedezte volna fel a hullánál, bizonyára nem késelt volna még az élet fellobbanó szikráját is kiűzni abból.

Tekintettel tehát az előre megfontoltan elkövetett gyilkosságra, annak kivitelénél tanusított kegyetlenségére, továbbá a rablásra s az ezeket csak igen kis mértékben enyhítő teljes beismerésére, a legsúlyosabb büntetés, *halálbüntetés* kiszabását kéri első rendű vádlottra.

Másodrendű vádlottnál nem látja igazoltnak a felbujtás vádját, ellenben teljesen fenforog az orgazdaság tényálladéka, mert ha nem is tudta előre, hogy szeretője *Mink* meg fogja gyilkolni, de utólag látva annak pazar költségeit, majd értesülve *Mink* meggyilkolásáról és kirablásáról, kétségtelen, hogy tudomást szerzett arról utólag, különösen, ha arra is gondolt, hogy szeretője a büntény éjjelen későn és egész testében reszkette tért haza. Másodrendű vádlottnak orgazdaság miatti, szigorú megbüntetését kéri.

Az elkobzott száz forintnak és a bűnjelként a bíróság előtt heverő fejszének *Mink* János hagyatékához való áttételét indítványozza.

Dr. Kelemen Mózes *Martinka* János védőjeként hangsúlyozza, hogy a mily világosan látható a jelen bűnügy tárgyi tényálladéka első rendű vádlott beismerése alapján, annál homályosabbak a tett indító okai és azon időpont meghatározása, midőn végleg elhatározta a bűncselekmény elkövetését. Szerinte vádlott

nem foglalkozott régebben e tervvel, de épen akkor, midőn szeretőjével a vásárt bejárta s nem halmozhatta el azt ajándékokkal, midőn az e szavakkal illette: »Nem vagy ember, nem tudsz pénzt szerezni,« akkor határozhatta el, hogy pénzt fog szerezni, rabolni ha kell, de a gyilkossági szándék még ekkor sem fogamzott meg agyában. Ő csupán pénzt akart szerezni, még pedig szeretőjének felbujtására, a ki a fenti szavakat intézte hozzá, a melyek, hogy csakugyan a *Martinkovics* Róza szájából származtak, el kell fogadni már azért is, mert egy férfi ily szavakat saját maga ellen még ki sem találhat, annyira ellenkeznek a férfiúi önérzettel.

De el kell fogadnia a törvényszéknek vádlott vallomását e részben azért is, mert más irányban teljes hitelt ad beismerő vallomásának s így nem volna jogos ezt a védenecére nézve enyhítő következményekkel járó vallomást mellőzni.

Hogy védenecének gyilkolni szándékában nem volt, azt legjobban bizonyítja az, hogy fegyver nélkül indult *Mink* lakására, pedig özv. *Mink* Jánosné vallomásából kitűnik, hogy a fejsze rendes körülmények között nem szokott ott lenni, hol azt vádlott találta, csupán kivételesen volt ott, mert előző nap a kocsis használta és ott felejtette. Mikor vádlott a fejszét magához vette s estétől hajnali négy óráig a kamarában rejtőzve egy elkövetendő rablás gondolatával eltöltve, később használta is *Mink* megölésére, már nem volt beszámítható állapotban s nem is követhetett el gyilkosságot, hanem szándékos emberölést.

Hogy a rablásra védenecét *Martinkovics* Róza biztatta fel, az egészen kézen fekszik. Hiszen nem is képzelhető, hogy ez a kéjvágyó nő, a ki két heti távollét után kedvese látogatására sietett, türte volna azt, hogy szeretője az éjszakát másutt töltse, ne ment volna keresésére, ha nem tudja, hogy mily célból távozott el *Martinka* hazulról. Ha pedig tudomása volt erről az asszonyrak, akkor felbujtó is volt.

Hogy a vádlott katonakorában tizenhét-szer volt büntetve, e büntetéseknel tekintetbe veendő, hogy azok mind disciplinális büntetések voltak, melyeket a katonaságnál nagyon könnyen osztogatnak s épen nem következtethetni ezekből vádlott elfajultságára, vad, kegyetlen természetére.

Kéri védenecét szándékos emberölésben mondani ki bűnösnek, a rablásnál tekintetbe venni, hogy azt szeretőjének felbujtása következtében követte el, s enyhítő körülményül tudva be büntetlen előéletét, igazságos, de lehetőleg mérsékelt büntetést szabni ki reá.

Dr. Sey Ernő *Martinkovics* Róza képviselésében elismeri, hogy mindkét vádlott egyformán könnyelmű, érzéki természetű, mint ez az orvos-szakértői jelentésből, de a tárgyalás adataiból is kitűnik, de épen a bujaság, tehát természetében, — és akaratán kívül fekvő indok gátolja védenecét a jó uton való haladásban. Tekintetbe veendő az, hogy *Martinka* nemcsak szeretője eltartásáról nem gondoskodott, de azon élőködött, ágyneműjét is elzalogosította s megszökött tőle. Az asszony pedig, ki a hosszú éveken át folytatott együttélés következtében már a törvényes hitves jogait vélte formálni *Martinkával* szemben, joggal várhatott attól anyagilag támogatást, anélkül, hogy felbujtásnak volna vehető az, ha szeretőjét munkás életre, pénzszerzésre ösztönözte. Valószínű, hogy utólag tudomást szerzett arról, hogy miként jutott *Martinka* pénzhez, az bizonyosan elmondotta neki ha máskor nem, Deutovára utaztukor, hogy bűnös uton szerezte azt, de hogy előzőleg nem volt tudomása a gyilkosságról és így nem ösztönözhetette sem annak, sem a rablásnak elkövetésére *Martinkát*, az már abból is világos, hogy mint a tárgyalás folyamán is kitűnt, védenecé sokkal óvatosabb, ravaszabb, semhogy közvetlenül a gyilkosság utáni napon olyan bevásárlásokra birta volna rá szeretőjét, a mely a gyanut feltétlenül rájuk irányítja.

Mindezek alapján kéri, hogy védencét csupán orgazdaságban mondják ki bűnösnek és tekintetbe véve nagyfoku érzékiségét, ezt enyhítő körülmény gyanánt számítsák be.

A vád és védőbeszéd egy negyed tizenegykor értek véget, a mikor az elnöklő *Varga Nagy István* ítélő táblai bíró a tárgyalást felfüggesztette, az ítélet kihirdetésének határidejét délután négy órára tűzve ki.

Az ítélet.

Délután négy órakor éppen olyan nagy tömeg hallgatóság várta az ítélet kihirdetését, mint a minő a két napig tartó tárgyalás alatt folytonosan betöltötte a hallgatóság részére szánt helyet, úgy hogy hasonló, állandóan nagy számu hallgatósága még a Köszl-féle végtárgyalásnak sem volt annak idejében.

Pont négy órakor megnyílt a terem ajtaja a közönség előtt és *Varga Nagy István* elnök, ítélő táblai bíró mély csendben olvasta fel az ítéletet, mely szerint *Martinka János életfogytig tartó fegyházra* és tíz évi hivatalvesztésre és politikai jogainak felfüggesztésére, — *Martinkovics Róza* pedig négy évi fegyházra — melyből hat hó a vizsgálati fogóság által kitöltöttnek vétetik — s öt évi hivatalvesztésre s politikai jogainak felfüggesztésére ítéltetett. A bíróságnál levő száz forint azonnal áttétetik a mohácsi kir. járásbíróshoz, a bűnjelként szolgáló fejsze és sapka pedig az ítélet jogerőre emelkedése után özv. *Mink János*nak adandó ki.

Az ítélet indokai szerint első rendű vádlottal szemben beismerése és a tárgyalás adatai alapján az előre megfontolt gyilkosság és rablás, másodrendű vádlottal szemben pedig tagadása dacára az orgazdaság beigazolást nyert s így a fenebbi büntetésben marasztalándók voltak.

Másodrendű vádlott ügyvédének, dr. *Sey Ernő*nek, harminc forint ügyvédi díjat állapított meg a törvényszék saját felével szemben.

A vádlottak és védőügyvédek, ugyszintén *Zsolnay György* főügyész helyettes felebezést jelentettek be az ítélet ellen.

Több kenyeret.

Az ítélet kihirdetése után már visszavonuló félben volt a bíróság, midőn az életfogytig tartó fegyházra ítélt *Martinka János* megszólalt:

Megkövetem a méltóságos törvényszéki urakat, méltóztassanak nekem több kenyeret rendelni.

A közönség és a bíróság tagjai pedig meglepetten néztek arra az emberre, a ki éppen hogy megmenekült a halálos ítélettől életfogytiglani fegyház árán és alig hogy ezt meghallotta, máris arra gondol, hogy óriási étvágya kielégítést nyerjen.

Ez a kis epizód egészen megzavarta azt az ünnepélyesen komoly hangulatot, melyet a súlyos ítélet kihirdetése keltett és senkinek sem jutott eszébe sajnálkozni a gonosztevő fölött, a kinek nincs egyéb vágya, minthogy minél többször és jobban megtölthesse gyomrát, ha mindjárt a más élete árán is.

Közgazdaság.

□ Községek a hitelszövetkezetben.

A Budapesten felállítandó országos hitelszövetkezet alapítványi üzletre szelvények jegyzésére vonatkozó, a pénzügyminiszter által kibocsájtott aláírási ivatekból néhány példány érkezett a vármegyékhez. Az alispán a járási főszolgabírákhoz küldött ilyen aláírási ivatek utasítással, miszerint hívják fel a községek elöljáróságait, hogy a körülmények szerint a községek nevében részjegyeket irjanak alá, mert ezen részvények egyfelől igen hasznos befektetéseket képeznek, másrésztől meg kívánatos, hogy a községek a központi hitelszövetkezet tagjai legyenek.

□ A vámilleték megállapítása. A vámilletékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy

biztosításánál a törvény értelmében beszédendő arany árkeletpótlék 1898. évi szeptember hó tizenkilenc és fél (19½) százalékban állapított meg.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben a legújabb statisztikai kimutatás szerint az állatjárványok állása a következő: lépfene: Baar 1 u., összesen 1 község, 1 udvar. Veszétség: Beremend 1 u., Himesháza 1 u., Ipacsa 1 u., Kassa 2 u., Karád 1 u., Kopács 1 u., Nagy-Bicsérd 1 u., Nádasd 1 u., Rugásd 1 u., Siklós 2 u., össz. 10 község, 12 u. Takonykór és bőrféreg: Dárda 1 u. Tenyészbenaság és hólyagos kiütés: Hásságy 3 u., Rákos 7 u., Véménd 78 u., össz. 3 község 88 u. Sertésorbánc: Egerágh 1 u., Felső-Mindszent 21 u., Gyürüfü 5 u., Ny.-Szent-Erzsébet 9 u., Szt.-Katalin 2 u., Vasas 5 u., Vaiszló 1 u., össz. 7 község 44 u. Sertésvész: Áta 9 u., Bisse 26 u., Dráva-Szabolcs 1 u., Egerszeg 20 u., Gyúd 16 u., Karancs 4 u., Kis-Dárda 6 udv., Regenye 6 u., Sásd 12 u., Siklós 35 u., Szökéd 15 u., Udvard 9 u., Vasas 1 u., össz. 13 község. Somogy megyében veszétség 2 községben 2 udvarban, bőrféreg 7 községben 11 udvarban, sertésorbánc 8 községben 22 udvarban, sertésvész pedig 54 községben. Tolnamegyében lépfene 1 községben 2 udvarban, veszétség 9 községben 10 udvarban, bőrféreg 1 községben 1 udvarban, hólyagos kiütés 5 községben 136 udvarban, udvarban, sertésorbánc 2 községben 6 udvarban és sertésvész 36 községben konstatáltatott.

□ **Az ideai bortermés.** Nehéz volna ma még határozottan a közelebbi bortermés minősége és mennyiségéről irni vidékenkint, de annyit mondhatunk, hogy nagyon elvétele lesz itt-ott gazdag termés, már t. i. 60—70 régi akót is számítva egy holdra: de általánosan nagyon is közép termés. A lehető legváltozóbb, rosszabb időjárás volt folytonosan a szőlőkre a tavasz óta. Nagy viharok, szelek, esős idő; majd több helyen jégverés. A peronospora elleni védekezés is legtöbb helyen füstbe ment, mert a mint megfecskenedtek a tőkét egy-egy napfényes időben, azonnal rájött az eső s lemosta; megint fecskendeztek, megint lemosta; a sok munka megvolt, hanem kevés haszon; s most látjuk, hogy a szőlőlevelek vörösek, szárazak s a termésnek nagy részben vége. Vannak szerencsés kivételek, itt jó közép termés várható mennyiségre. A fiatal 5—6 éves tőkét értjük, hogy a minőség így körülmények közt minő lesz, a következő pár hónap időjárásától függ. Azt azonban mondhatjuk, hogy a szőlőfűrtök hátra vannak nagyon a fejlődésben s a szüret későbbben lesz, még jó idő mellett is, mint rendszeren.

TÁVIRATOK.

— **A montenegrói trónörökös utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Danilo*, montenegrói trónörökös, Bécsből Karlsbadba utazott.

— **Kolera.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Madraszban a kolera egyre terjed. Eddig kilencvenegy halálozás történt.

— **A franciaországi viharok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból írják, hogy a franciaországi viharok az eddigi forró hőmérsékletet teljesen lehűtötték.

— **Andrét nem találják.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hammersfeldből jelentik a berlini „Lokalanzeiger“-nek, hogy a Spitzbergákra küldött expedíció *Andrée* után eredménytelenül kutatott.

— **Vége a háborúnak** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Washing-

tonból jelentik, hogy a Filippi szigetekre nem küldenek több csapatot.

— **Piquard ügye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi lapok azt állítják, hogy *Fabie* vizsgálóbíró holnap megteszi intézkedéseit, hogy *Piquard* és *Leblois* a kémkedési törvény alapján üldöztessenek. A „Journal“ megjegyzi, hogy ez a pör meglepetéseket hozhat, mert a vizsgálat olyan támpontokat derített ki, hogy más személyeket kellene vádolni igen komolyan és teljes bizonyítékok alapján.

— **A katolikus szövetség megalakulása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A katolikus szövetség Budapesten ma tartotta alakuló gyűlését. Feltűnt a magasabb rendű papok távolléte, ellenben a *Zichy* grófok és a néppárt nagyszámban jelent meg. *Eszterházy* gróf megnyitván az ülést, azt mondja, hogy a polgári házasság ellensúlyozására szükséges a protestánsokkal is szövetkezni, hogy sikeresen lehessen a küzdelmet folytatni. Később katolikus női köröket is létesítenek. *Pintér Kálmán*, a budapesti katolikus kör alelnöke, ezután felolvasta a szövetség alapszabályait, melyeket elfogadtak. Azután egy indítványt tárgyaltak, hogy a kör tagjai ne párbajozzanak; ezt azonban, mint a szövetség elé nem tartozót, mellőzték. Holnap folytatják az ülést.

— **Botrány Ischlben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ischlben az ott nyaraló *Sivsging* híres németalföldi zongoraművész az utcán ment, midőn megszólalt a lélekharang. Szembejött vele egy fiatal pap, a ki megszólította hogy miért nem veszi le kalapját?!

— Nem tudok németül, felelte a művész.

A pap folytatta:

— Ön akár zsidó, akár protestáns, illik a kalapját levenni, ha a lélekharangot hallja.

Sivsging erre így válaszolt:

— Ön pedig akár pap, akár gazember, ne törődjék velem, én sem törődöm önnel.

A pap erre csendőrökkel letartóztatta a művészt, akinek este a szegény gyermekek javára fel kellett lépnie. Egy küldöttség ment is a polgármesterhez, s fenyegetőztek, hogy a császárhoz mennek; de csak annyit tehettek, hogy a hangverseny idejére szabadon eresztették a művészt, aki a hangversenyen óriási tetszést aratott. A hangverseny után a csendőrök visszavitték a börtönbe. Ischlben ezért óriási az izgalom. A pap fölöttes hatósága sem helyesli eljárását; de mivel már panasztát megtette, az ügy elintézését a járásbíróra bízzák.

Szerkesztői üzenet.

Több városi polgár. Felszólalásukat nem közölhetjük, mert név nélkül érkezett be. Különbösen is a városi tisztviselői állásokra pályázókkal szemben elvünk, hogy állást egyik mellett sem foglalunk; válaszszon a képviselő testület a legjobb belátása szerint közölök, minden előzetes presszió nélkül.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —
Bpest, aug. 23.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.40; későbbi szállítás: — — —
Tengeri, júliusra: 4.44; őszre: 5.18. — Rozs, őszre:
6.62. — Zab, őszre: 5.46.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák
hitelrészvény: 359.30. — Magyar hitelrészvény: 395.40.
— Államvasut: 358.75.

Nyilt-tér.*)

Mint hogy a tavasz előrehaladásával eszemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI**ÁGNES-forrásunk**

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt mert dús szénasavtartalmánál fogva, specifikus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífhoit-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénasavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat csillapító hatásánál fogva.

— **Kedvelt borviz.** —

*A mohai Agnes-forrás
kezelősége.*

Főraktár:

Édeskuty L.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszertárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.**Árverési hirdetmény.**

Monostor község tulajdonát képező

korcsmaház

összes melléképületeivel és egy hold kert,
az 1898. évi augusztus hó 28-án d.
e. 8 órakor Monostor község irodájában
megtartandó nyilvános árverésen, az 1899.
évi január hó 1 től 1901. évi december
hó 31-ig terjedő időre a legtöbbet ígéro-
nek haszonbérbe adatik.

Az árverési feltételek Monostor köz-
ség előljárásiánál megtekinthetők.

Kelt Monostoron, 1898. évi augusztus
hó 16. napján.

Az előljárásiág.

1533. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy (Bihari Benő) Váradai József végrehajtatónak, Csizmán István végrehajtatást szenvedett ellen 450 frt tőke és jár. iránti végrehajtatási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén levő, Csuzza községben a 475. sz. betétben felvett 187/2. hrsz. ingatlanra és 167. sorsz. házra 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi szeptember hó 17. napján d. e. 10 órakor Csuzza községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 40 forintot készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §. a. jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság-
nál 1898. évi február hó 14-ik napján.

Maurer albiró helyett

Székács

kir. aljárásbiró.

3264. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a dárdai takarékpénztár végrehajtatónak Marschal József és neje szül. Ruff Jozefa löcsi lakosok végrehajtatást szenvedtek ellen, 159 frt 73 kr. tőke és jár. iránti végrehajtatási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő, a löcsi községben a 360. sz. betétben felvett A. I. 1—6. rdsz. a. felvett urbéri birtokból Ruff Jozefát illető 3/10. részére 341 frt; a löcsi 342. sz. betétben A. I. 1—10. rdsz. a. felvett urbéri birtokra 512 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi szeptember hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Lócs községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 34 frt 10 krt, 51 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. 60 t. cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszt. rend. 8. §. a. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tkvi. hatóság-
nál 1898. évi április hó 21. napján.

Maurer Frigyes

kir. albiró.

8005. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsvárad kir. járásbiróság, mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Aradi Géza
pécsi lakos végrehajtatónak, Rehm Ádám
és neje Krikler Borbála geresdi lakosok
végrehajtatást szenvedők elleni 125 frt tőke-
követelés és jár. iránti végrehajtatási ügyében a
pécsvárad kir. járásbiróság területén, Geresd
és Püspöklak község határában fekvő, a geresdi
102. tjkvbeli I. 1—11. sorsz. elkülönített le-
gelőnek Rehm Ádámné Krikler Borbálát
B. 7. alatt illető 1/327. részére 378 frt becsár-
ban; és a püspöklaki 681. tjkvbeli † 2208.
hrsz szőlőre 122 frt becsárban, mint kikiáltási
árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb
megjelölt ingatlanok az 1898. évi november
hó 5. napján még pedig a geresdi ingatlanra
nézve d. e. 10 órakor Geresden a bíró la-
kásán, a püspöklaki ingatlanra nézve d. u. 2
órákor Püspök-Lak községben, a jegyzői
irodában megtartandó nyilvános árverésen a
megállapított kikiáltási áron alul is el fognak
adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlank becsárának 10%-át készpénzben, vagy
az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyam-
mal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333.
sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-
képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,
vagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges el-
helyezéséről kiállított szabályszerű elismer-
vényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsváradon, 1898. évi július hó
30. napján. A pécsvárad kir. jbiróság mint
tlkvi hatóság.

Szikrai Odo

kir. aljárásbiró.

1200. sz.

vgr. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó
ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. jbiró-
ságnak 1897. évi 21127. számú végzésével Dr.
Ferenczy László ügyvéd által képviselt Zvetkó
Lajos telperes részére Rehling József alperes
ellen 80 frt követelés és jár. erejéig elrendelt
kielégítési végrehajtatás folytán alperestől lefo-
glalt 1424 frt 50 krra becsült ingóságokra, a
fentidézett pécsi járásbirósági V. I. 253/2.
számú végzésével az árverés elrendeltetvén,
annak alperes lakásán, **Pécsen, Szigeti-or-
szágot 40. sz. alatt** leendő megtartására ha-
táridőül 1898. évi augusztus hó 31. napján
d. u. 4 órája tüzetik ki, mikor a biroilag
lefoglalt butorok, felszerelések, lovak s egyéb
ingóságok a legtöbbet ígéronek készpénzfizetés
mellett, szükség esetén becsáron alul is el fog-
nak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárvere-
zendő ingóságok vételarából a végrehajtató
követelését megelőző kielégítettetéshez tartanak
jogot, a mennyiben részükre foglalás koráb-
ban eszközöltetett volna és ez a végrehajtatási
jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi be-
jelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt
kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig
szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetmény-
nek a bíróság tábláján kifüggesztését követő
naptól számittatik.

Kelt Pécsen, 1898. évi augusztus hó
18-ik napján.

Engler Kálmán

kir. bir. végrehajtó.